

Det sidste punkt, jeg vil nævne, altså punkt 10, er svindelbekæmpelse. Jo flere lande der er i EU, jo mere kan der svindles for. Det ligger sådan, at de østeuropæiske lande har store mafiaproblemer, og det er klart, at man meget let kunne forestille sig, at de blev videreført i EU, også i forbindelse med de forskellige ordninger, der er i EU. Jeg mener faktisk også, det er en nødvendig opstramning i Amsterdamtraktaten, for at vi kan forberede EU på østudvidelsen.

Det er klart, som det har været nævnt tidligere, at Venstre gerne så, at vi var nået videre på regeringskonferencen. Det var især trist, at der ikke blev gennemført de nødvendige ændringer af stemmereglene. Med flere medlemslande bliver der større mulighed for at blokere beslutninger, når der fortsat blot skal 30 pct. af stemmerne til at stemme et forslag ned. Men det er jo lidt svært at bebrejde de øvrige EU-lande, at vi ikke er nået videre på dette punkt, for den danske regering var jo netop blandt dem, der på det kraftigste afviste at ændre stemmevægtene. Her vil vi altså rette kritikken mod regeringen og ikke mod de andre lande i EU.

I EU er den altoverskyggende opgave at sikre, at medlemskredsen kan udvides. Intet demokratisk europæisk land skal afvises, udvidelsen skal ske så hurtigt som muligt, og derfor er Venstre helt enig i regeringens øststrategi om, at EU skal starte optagelsesforhandlingerne med alle ansøgerlande samtidig. Især har vi et stærkt ønske om, at alle de baltiske lande optages straks, og for os er det helt afgørende, at mindst ét baltisk land er med i den første optagelsesrunde. Det er især vigtigt at fastholde den strategi, når det nu ligger klart, at NATO kun optager tre af landene. Det er svært for nyligt frigjorte lande, at de gamle, stabile demokratier vender dem ryggen, når de virkelig har brug for hjælp, og derfor er det vigtigt – når vi ikke kunne udvide NATO-kredsen mere – at vi til gengæld kan give nogle gode tilbud fra EU's side og få så mange med som overhovedet muligt så hurtigt som muligt.

Som sagt: Venstre støtter først og fremmest Amsterdamtraktaten af hensyn til vore naboer i øst, men vi siger også ja af hensyn til Danmark. Et nej til videreudviklingen af EU-samarbejdet er et nej til EU. Uden for EU vil Danmark ikke længere have indflydelse på de større politiske spørgsmål i Europa, og vi vil ikke have indflydelse på vor egen fremtid.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen forstod ikke, hvorfor venstrefløjen var imod Amsterdamtraktaten, men hun gav jo selv svaret. Hun sagde jo rent ud det, som hr. Ove Fich ikke turde sige, nemlig at Amsterdamtraktaten går ud på at stramme op over for flygtninge, falske flygtninge, og jeg ved ikke alt det, fru Charlotte Antonsen var inde på. Men Venstre siger rent ud, at formålet med Traktaten er at lukke grænserne og lave Fort Europa.

Man kunne ønske, at hr. Ove Fich havde mod til at sige rent ud, hvad der står, og havde mod til at besvare de spørgsmål, vi stillede, så jeg vil da gerne spørge fru Charlotte Antonsen: Hr. Ove Fich foreslog for en uges tid siden, at regeringen skulle opgive sit krav om, at alle 11 ansøgerlande skulle til forhandling på én gang, fordi hr. Ove Fich havde erkendt, at den danske regerings linje i udvidelsesforhandlingerne naturligvis ikke kan holde, som vi andre har sagt hele tiden. Men er det også Venstres holdning, at vi skal se tingene i øjnene og erkende, at der kun vil blive optaget fem eller seks lande og så indrette os efter det, sådan som hr. Ove Fich foreslog? Eller mener Venstre, ligesom udenrigsministeren vistnok gør, at vi som stort set det eneste land skal opretholde en illusion om, at der kan blive optaget mere end fem lande?

Formanden:

Jeg vil dog lige sige til hr. Keld Albrechtsen, at efter reglerne er det altså den foregående ordfører, man skal rette sine bemærkninger til.

Så er det fru Annette Just, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg lyttede med stor interesse til fru Charlotte Antonsens argumentation for Amsterdamtraktaten. Det var en rørende og gribende fortælling om, at nu var menneskerettighederne blevet indskrevet i Traktaten. Men er fru Charlotte Antonsen slet ikke opmærksom på, at det har disse lande altså også skrevet under på i FN, i OSCE og i Europarådet, hvor de alle sammen er medlemmer? Der er ikke noget nyt i, at de er skrevet ind i Amsterdamtraktaten. De kunne såmænd have været skrevet ind hvor som helst, og i øvrigt behøver de slet ikke være nogen ste-